

Az első karácsonyi ének

K. Dudás Mária

Az első karácsonyi ének

Ezen a szép napon örvendezzünk emberek,
Szívünkben, ajkunkon szép énekek zengjenek.
A versek ma Adventről, Karácsonyról szólnak,
Az angyalok nemsoká' Glóriát dalolnak.

Mária és József útra kelt Názáretből,
Betlehembe igyekeznek kötelességből;
Népszámlálásra mennek császári parancsra,
De hol találhatnak szállást fázós éjszakára?

A kegyes Istenanya méhe-templomából
Készül a Gyermeke, hogy Atyja akaratából
Meváltói küldetését hamar elkezdje,
S földi útját Jeruzsálemben befejezze.

Jézus Krisztus legyen minden élet forrása,
Égi Atyja öröktől fogva így akarta.
Megmutatta magát Isten a Hóreb-hegyen,
Úgy intézte: Illés annak tanúja legyen.

Isten Fia „Nap”, a Világ Világossága,
Atyaisten küldte világ megváltására.
Antikrisztus e világ gonosz fejedelme,
Fölkent dolga, hogy Ördög művét romba döntse.

A Sátán a Hold fia, nincsen saját fénye,
Ő csak lumineszkál, nincs semmi szép erénye.
Fénylopó Ő, a sötét Újholdat szereti,
Aki akkor nem vigyáz, rútotl végezheti.

A Szent Család már megérkezett Betlehembe,
S még nincs szállásuk: mennek, mennek azt keresve.
Mária vajúdik, s egy barlang-istállóban
Megszülte Jézuskáját, egyszerűen, halkan.

Hirtelen angyalok sokasága jelent meg,
És fölcsendült az első karácsonyi ének:
Dicsőség legyen a magasságban Istennek,
S békesség a jóakarató embereknek.